

Vedr.: Ny høring vedr. forslag til revision af bekendtgørelse til fredningsbælter ved Fyn.

I høringsskrivelsen omtales Havørred Fyns dokumenterede succes. Den dokumentation vil jeg da gerne have tilsendt. Det kan da aldrig blive en langsigtet fordel for en art, at blive suppleret med indavl, sygdomsfremkaldende multiresistente bakteriestammer, vacciner og hvad der ellers skal til for at holde et dambrug kørende. Havørreder er kannibaler og fordriver tiden i fangenskab med at spise af hinanden, manglende finner mv. gør dem genkendelige i naturen. Det er absurd havørred må holdes i fangenskab. Dambrugsfisk skader altid naturen og udsætning af dem i natura 2000 områder er i strid med habitatsdirektivet. Kønnet formering sikrer tilpasning og overlevelse. Det er ikke tilfældet ved tvangsformerer. Det er faunaforurening, især når man også udsætter laks af irsk oprindelse, hvilket dokumenterbart er forekommet i Odense Å og Geels Å. Udsætningerne godkendes og kontrolleres af Fiskerikontrollen.

Dambruget hvor disse fisk opdrættes opfylder ikke betingelserne for den støtte EU, Danmark og Fyns Amt i sin tid bidrog med. Der er en pligt til at betale støtten tilbage. Projektet er mislykket. Naturen er skadet.

Nu skal hele Odense Fjord så eksproprieres til fordel for Odense Havns forurenende aktiviteter og dette naturskadelige havørredeksperiment, hvis loven ellers bliver som foreslået. Omkring 10 personer driver regelmæssigt erhvervsmæssigt fiskeri på Odense Fjord. De fanger tilsammen årligt mindre end 200 havørred, et tal som Fødevareministeriet allerede kender og har kendt i masser af år. DTU anslog i slutningen af det gamle årtusinde at der dengang alene på Odense Å bestanden af havørred blev fanget omkring 10000. 2000 alene i åens yderste løb. Dette tal antages til i dag at være steget.

Odense Inderfjord er siden de seneste høringer til denne bekendtgørelse i 1999 og 2005, som foregik mere seriøst uden indblanding af desperate embedsmænd og mytomaner, desværre sandet til og erhvervsmæssigt fiskeri foregår efterhånden kun meget besværet, og er derfor ikke nær så interessant. Tilsandingen er efter min opfattelse begrundet i en al for voldsom uddybning, op igennem årtiet nullerne, af sejlrenden mellem Lindø og Gabet. Både bestanden af havørred, fladfisk, multer og torsk er stærkt reduceret i denne del af fjorden og jeg finder det naturligt, at garnfiskeri ikke længere skal forekomme her, begrundet i den meget lavere vandstand. Hertil kommer der har været sygdomsudbrud i havørredbestanden et par gange. Det er den del af Odense Fjord, hvor fiskeriet i dag er meget reguleret. Uddybningerne af Odense Fjord er bla. forhåndsgodkendt af Fiskerikontrollen.

DTU har anvendt luftfotografier af inderfjorden fra Google. Fotografierne er taget før 2007. Før tilsandingen for alvor slog igennem. Billeder taget i dag ville vise en mere ensartet og lavere vandstand, med færre muslingebanker og færre områder med ålegræs og havgræs.

I den dybeste del af Odense Fjord, yderfjorden, som ikke tidligere har været omfattet af denne bekendtgørelse, har der været drevet garnfiskeri i generationer. Her garnfanges i dag sild, makrel, fladfisk, torsk og stenbider. Fangsten af havørred er på niveau med alt andet kystnært fiskeri, en enkelt i ny og næ. Lad mig igen henvise til den støtte der er givet til opførelsen af dambruget, den kommer bla fra den EU strukturfond, som vist kaldes FIUF, den har udelukkende til hensigt at ophjælpe erhvervsmæssigt fiskeri, i særdeleshed kystfiskeri, og steder, hvor der har været erhvervsmæssigt fiskeri. Ikke et ord om turisme eller lystfiskeri. **Det er specificeret at dambrug, der opdrætter udsætningsfisk ikke kan støttes.** Med det

støttegrundlag i ryggen kan man som stat da ikke nedlægge erhvervsmæssigt fiskeri i et flere tusinde hektar stort område, bare fordi der bliver trykt og fortalt et par sørøver og lystfisker historier hist og pist, kombineret med en gruppe af fiskerikontrollører ikke længere har så mange relevante arbejdsopgaver, begrundet i den struktur fiskeriet har i dag. Der er flere personer ansat i staten til at rådgive, kontrollere, lovgive, analysere og evaluere dansk fiskeri, end der er kommercielle fiskefartøjer.

Der udsættes markant flere havørredsmolt i de fynske vandløb end biologisk forsvarligt. Ifølge udsætningsplaner udarbejdet af DTU. Tesen er tilsyneladende, at en for stor af havørred bestand blot vil sprede sig ud i områder, hvor der ikke naturligt ville forekomme havørred eller blive predateret. Desværre har det også medført sygdom i bestanden. Og mange steder en reduceret bestand.

Så tales der en del om turisme i forbindelse med dette eksperiment. Målet er der skal komme en lystfisker til Fyn hvert 5. minut, lad os bare antage at målet opnås, og at alle disse lystfiskere rent faktisk hjemtager bare en havørred. Så kommer bestanden under et voldsomt pres, sammen med ynglende vandfugle. Rent matematisk, og det er altså simpel matematik, så har fangstmetoden ingen relevans, når vi taler turisme, men om fangstmanden bor lokalt. Og da 95 %, ifølge DTU, af alle fynske havørreder fanges ved rekreativt fiskeri, ja, så er det altså de fynske lystfiskere, der skader turismen. Lystfiskere er ifølge en undersøgelse jeg har hørt refereret på DR, den danske samfundsgruppe, der lyver mest. 10 gange oftere end gennemsnittet af befolkningen.

Autentiske miljøer i fiskerlejer og købstadshavne er nærmest turistmagneter, i Skagen, Fåborg eller Kerteminde. Forestil jer disse miljøer uden fjord- og kystfiskere. Hvem har nogensinde set et postkort, hvor motivet er en lystfisker, der står med sin fiskestang under en portalkran, eller ved siden af en bunke skrot og stolt fremviser en dambrugsfisk på 45 cm?

Derfor har jeg følgende ændringsforslag til lovens paragraf 10;

At længdebestemmelsen for garn helt udgår for erhvervsmæssigt garnfiskeri efter sild, makrel, stenbider, torsk og fladfisk.

Makrel og sild fanges i garn med halvmasker mindre end 34 mm.

De øvrige arter kan så begrænses til kun at måtte fanges i garn med en halvmaske på mindst 70 mm. Uden begrænsning på årstid, de forskellige arter fanges på forskellige årstider. Ingen af disse redskaber har en ørredfangst, der overstiger almindeligt hav og kystfiskeri.

Her henviser jeg til forordningen fra EU, havørredeksperimentet er støttet med midler fra FIUF, ligesom vandplejen og naturgenopretningen generelt er det. Ifølge Fødevareministeriets [www](http://www.fvm.dk).

Hvis disse små tilføjelser respekteres, så kan man ikke længere erhvervsmæssigt fiske havørred eller multe på Odense Fjord, i et omfang der overstiger almindeligt hav og kystfiskeri. En enkelt i ny og næ.

Såfremt forslaget gennemføres som foreslået, vil os der driver erhvervsmæssigt fiskeri stadig fange havørred som bifangst ved almindeligt kystfiskeri, vi forsvinder jo ikke. Eller det gør vi nok snart. Gennemsnitsalderen på os der fisker erhvervsmæssigt på Odense Fjord er omkring 65 år.

Væsentlige forringelser i et Natura 2000 område skal indberettes til EUkommisionen. Udsætninger er ikke tilladt i Natura 2000 områder, ifølge habitatsdirektivet. Naturlig formering sikrer tilpasning og overlevelse.

Afslutningsvis mener jeg at Fødevareministeren bør overveje at forenkle den del af fiskerloven der vedrører det rekreative fiskeri, da den er utidssvarende. Der er ganske enkelt nogle meget lavthængende frugter, der politisk kan plukkes, og give en mere enkel lovgivning og en slankere organisation, og sikre en højere grad af bæredygtighed for naturen og en større tilfredshed for danskerne generelt.

Et demokrati skal ikke måles på hvordan vi behandler de mange, men på hvordan vi behandler de få. Enhver politiker kan love de mange en folkevogn. Eller en dambrugsfisk.

Venlig hilsen

Hans Jacob Jensen
O52 Caroline

Bilag der medsendes; resistensregistreringer fra veterinærstyrelsen, regler for EU-strukturfonden Fiuf. Personer der er bekendt med ulovlig udsætning af laks i Odense og Geels å; Peter Geertz Hansen, Frode Thorhauge og Lene Holm. Luftfotos af Odense Fjord, før den sandede til og før Roholm gled i fjorden. Mit høringsvar er på 3 sider, med tillæg af bilag, og eftersendes med ordinær post.

Dambruget Fyns Laksefisk har afslået at give aktindsigt i stedets dyrlægejournaler. Ifølge oplyst fra dambrugets egen dyrlæge, er dambruget det dambrug i Danmark, der har det højeste forbrug af antibiotika pr. produceret kg fisk. Folketingets Ombudsmand anser dambruget for at være en privat virksomhed og dermed undtaget af offentlighed i forvaltningen. Dambrugets drift er 100 % finansieret af skatteborgerne, opførelsen er støttet af Odense Kommune, Fyns Amt, Danmark og EU s fiskerifond Fiuf, der har til formål at ophjælpe erhvervsmæssigt fiskeri, i særdeleshed kystfiskeri. Det årlige kommunale køb af fisk har aldrig været i udbud således som det kræves. Det er de dyreste levende ørreder, der handles i Danmark. Især deres elendige veterinære stand taget i betragtning.